

KRAANVOGELS IN DE MIST

Peter van Waveren en ik hebben een tijdje geleden besloten een excursie te organiseren voor leden van de vogelwerkgroep Noord-West Achterhoek naar de kraanvogels van Diepholz.

Om maar direct een keer groots uit te pakken dachten we naar de kraanvogeltrek in de omgeving van Diepholz te gaan. In de periode rond begin november verblijven daar rond 50000 kraanvogels op reis naar het zuiden. Die vogels zie je niet allemaal tegelijk. Daar zijn veel veengebieden, zoals het

Grosses Moor, het

Wietingermoor, Neustädter

Moor en het Rehdener

Geestmoor.

Ik ben er vaker geweest en

weet inmiddels redelijk de weg.

Zo doende vertrokken we op

zondagochtend, 6 november

2011 vroeg met een groep van

11 om 2 ½ uur later in het

gebied aan te komen. Eerst was

er koffie (of thee) met

appeltaart. Daarbij hebben we

wat verteld over de

kraanvogels, zoals waar ze vandaan komen, waar ze op trek verblijven en waar ze uiteindelijk in de winter de tijd doorbrengen. Ook vertelden we hoe je je het beste kan gedragen bij het waarnemen van de vogels. Het zijn erg schrikachtige dieren die bij het minste lawaai of onraad op de vleugels gaan.

Dat is zonde, want ze staan daar om te foerageren en op te vetten voor de komende trek. Dus in principe niet uit de auto's gaan en zeker niet met deuren slaan of luid praten. Pas als de kraanvogels

ver genoeg weg stonden konden we voorzichtig de auto uit.

Hierna reden we het gebied in, te beginnen op het weggetje "An der Dadau" net onder Vechta. Dat

gaat direct het veengebied "Grosses Moor" in. In dat gebied kun je eindeloos kruisen over allerlei kleine weggetjes.

We hadden echter nogal pech met het weer. Voorbij Osnabrück veranderde de zon in een witte soep. Net nadat we het gebied waren ingegaan troffen we een Duitser die ons vertelde dat het vandaag wel eens kon tegenvallen met de kranen. Wel kon hij vertellen dat iets verder "vorbei die kleine kneipe" de meeste kans was. Dat bleek inderdaad te

kloppen, want daar hoorden we al veel kranen roepen. Al snel zagen we de eerste kleine groepjes in het land staan, meestal in voormalig maïsland, dat nog niet was omgeploegd.

Het waren meestal twee volwassen vogels met een of twee jongen, dus families. Er waren gelukkig ook telescopen mee, dus de liefhebbers konden ze toch redelijk bekijken. Op een zeker moment vloog een groepje toch op, balen!. Maar wat bleek, het kwam niet door ons. Want dwars door die groep heen kwamen twee damherten onze richting opgerend.

Terwijl we langzaam door het gebied reden, zagen we steeds meer kraanvogels en het

kenmerkende kraanvogelgeluid was overal rondom ons. Door de mist had het zelfs een extra dimensie, een soort spookachtig geluid.

Vlak voordat we het Grosses Moor uit reden zagen we nog een grote groep van rond de 500 dieren, die we langere tijd, vanachter wat bosjes goed konden bekijken en fotograferen.

Eigenlijk kon de dag toen al niet meer kapot.

Om de groep zoveel mogelijk van het gebied te laten zien hadden we besloten daarna naar de uitkijktoren in het Neustädter Moor te gaan. Dat is wel een stukje rijden, het gebied is groter dan je denkt. Daar aangekomen werd er eerst een boterham gegeten, waarna we een klein stukje naar de toren moesten lopen. Daar kon

je overal rondom kraanvogels horen roepen. De mist was inmiddels een beetje opgetrokken, maar helemaal helder werd het niet.

De toren geeft een mooi uitzicht op het open gebied.

Kijk maar op de foto bovenaan de volgende bladzijde.

Van een Nederlandse vogelaar, die onze groep ontvluchtte, hoorden we dat in die en die hoek een klapekster moest zitten. En ja hoor, na

enkele minuten werd er een mooie klapekster gespot met de kijker en daarna met de telescoop bevestigd. Dankzij de mist was er verder niet zoveel waar te nemen en na een half uurtje vertrokken we weer richting parkeerplaats.

In hetzelfde gebied staat nog een kleinere uitkijktoren. Vanaf daar heeft de groep een kleine wandeling gemaakt, waarlangs op een aantal punten dingen over het gebied worden uitgelegd op borden.

Maar ook daar waren weinig of geen vogels te bekennen.

Tegen 15.30 uur hebben we ons verplaatst naar het laatste punt voor de dag, de uitkijktoren in het Rehdener Geestmoor. Die is te bereiken via het dorp Wagenfeld en ligt langs een lange weg die dwars door het Moor heen loopt, de Moordamm. Blijkbaar is dat een steeds populairdere plaats om kraanvogels te zien, want de parkeerplaats was behoorlijk vol met dagjesmensen.

Het Rehdener Geestmoor is een van de veengebieden waar grote groepen kraanvogels en ganzen tegen de avond invallen. Toen wij daar stonden was al wat er te zien was een dikke witte soep, namelijk mist. Aangezien een mens zonder goed gevulde maag niet behoorlijk vogels kan kijken

hadden we gezorgd voor een grote pan soep met ballen en brood. In het busje van Jos hebben we dat op het gas gezet en weldra had iedereen een dampende kom in zijn hand. Het moet wel gezegd, dat het leek, alsof de aandacht meer naar de inhoud van de soepkom uitging dan naar de overvliegende kranen. We hoorden wel grote groepen kranen aan komen vliegen, maar konden die niet zien, Het was toch wel een speciaal effect om dan plotseling zo'n groep uit de mist te zien opdoemen en laag over te zien vliegen.

Na daar nog een tijdje te hebben genoten zijn we net voor donker weer huiswaarts gereden. Aan de reacties van de deelnemers te merken had iedereen een geslaagde dag gehad.

